

Norrhälje

ca 17.000 ex

5/vecka

AR02

(c)

AB Pressurklipp 1979 -06- 27

102 20 Stockholm 12, Tel. 08/54 14 20

95

Elitkapellets nya skiva innebär en breddning. Nu gör de utblickar mot Norge och Finland och dessutom en utflykt till schlager-världens och popmusikens gränstrakter.

Fantasi och proffsighet på Elitkapellets nya LP

Norrhälje Elitkapell. Oskapliga låtar Oktober OSLP 529

Om någon trott något annat så är det nu odiskutabelt bekräftat, att vi här har att göra med ett gäng professionella musikanter med säregen kombination av tradition, musikalisk fantasi och Dävlar anamma.

Norrhälje Elitkapells andra skiva ligger på diskarna sedan några dagar och där bör den inte ligga. Ut med den och använd den t.ex att dansa till. Ni kommer att bli svettig. Ungefär hälften av låtarna är inspelade till dans och det har gett dem det extra tryck, som danspubliken i Mälarsalen och tidigare i Björknäspaviljongen blivit så begejstrade i.

BREDDNING

Den nya skivan innebär en breddning. Den förra kallades »Ett uppländskt album» och materialet var hämtat ur den uppländska låttraditionen. Tyngdpunkten finns kvar där fortfarande, och det är lyckligt, men det finns också utblickar mot Norge och Finland och kapellet gör också en utflykt till schlager-världens och pop-musikens gränstrakter. Utrymmet på sidorna är väl utnyttjade med nio låtar på varje sida i en hörvänlig blandning vad gäller instrumentsättning och typ av låtar. En närmare presentation kan vara på sin plats.

Efter Viksta-Lasse kommer tre låtar, en polkett och Vendel-

polskan som han gjort själv och som här spelas i hamboiserad version med hela kapellet i original-sättning, möjligen med undantag för Mats Andersson som inte går att göra någon original-sättning på. Bonapartmarschen efter Viksta-Lasse är äkta tradition, som Tomas Adebom och Sten Blomström spelar på flöjt och munspel i en version, som lika väl kunde ha varit Viksta-Lasse själv med brodern Sven Larsson.

En gammal smedvisa från de uppländska bruken har getts en tidsenlig klang från förbarocken med krumhornskvartett ihopmixad bakom sången, inget scennummer alltså men möjligt på skiva. En gammal vals efter »Marsätrarn» Ekström i Harg ges en fräsig tolkning på tramporgel av Gunilla Andersson med Mats som slängd cittrakompare. Örbyhuspolskan efter Ceylon Wallin, en fröjdefull danslåt med friskt deltagande av publiken och nyckelharparna Janne Bergström och Peter Hedlund som anförare av melodin.

En gammal polska efter Gelotte har friskats upp med finskt dubbeltempo i kompet och sprudlande klarinettspel av Per-Ove Glad. Den finns väl bara i uppteckning, så ingen kan säga att det är »felare» att spela den så här än på bara fela. A-sidan avslutas med en plojfoxtrot med helsväng, gamla Riala-jazzen av Helge Lindberg och Fritz Gustav.

B-sidan inleds finskt, och kan man tala om småktande schottis så är detta en sådan. »Katarinnan kamarissa» (I Katarinas sängkammare) med en av gäst-artisterna Per-Olof Ukkonen från Norrtälje som sångare. Hur man ska tolka Hellgrens vals med taktförvrängande elpiano och elgitarr vet jag inte, däremot är det Edmundo Ross-inspirerade kompet till en polkett efter Ceylon Wallin ett skämt som jag hoppas även Ceylon uppskattar. Där spelar en annan gästartist Malando Gassama en viktig roll med conga och trummor.

B BJÖRNERSTEDT